

Ağaca Su Vermek Ya da Dikeni Sulamak

– fuatturker · 12 Mayıs 2012

Adalet nedir? Mevlana'nın ifadesiyle ağaçlara su vermek. Ya zulüm nedir? Zulüm, dikeni sulamaktır. Adalet, insanlar arasında hiçbir fark gözetmeden hepsini kapsayan; ırk, dil, din gibi ayrımlar gözetmeyen, güçlülerin değil haklıların üstün olduğu sistemdir.

Bugün ise toplumda çıkarlar adalete üstün geliyor. Mağdur durumdaki kimi insanlar haksızlıklardan dem vuruyor, ancak kendileri adalet yerine çıkarlarını 'ayakta tutuyor'. Toplumun çoğunluğu bu yapıda olunca hem adalet soyut bir kavram olarak kalmaya devam ediyor, hem de adaletin yerini zulüm alıyor.

Tüm dünyada adalet, maddi gücü elinde bulunduran azınlıkların keyfince uygulanıyor. Eğer bu azınlık 'insaf ederse' zayıf ve güçsüz olan insanlara yardım ediyor, adil davranıyor. Ancak çok sayıda insan, yoksulların hakkını yiyor, zayıfları eziyor, umursuzca yaşıyor.

Dünyanın her yanında savaşlar yaşanıyor, insanlar sakat kalıyor, ölüyor, evini ya da ülkesini terk etmek zorunda bırakılıyorlar. Çocuklar yaralanıyor, tacize uğruyor, unutmaları zor derin izlerle çocukluklarını tadamadan yaşıyorlar. İnsanlar zor ve insanlık dışı koşullarda açlık, susuzluk ve salgın hastalıklarla mücadele ediyor; fakat zulmü uygulayanlar rahat hayatlarına devam ediyor. Zevkle yemeklerini yiyor, çocuklarıyla oynuyor ve sıcak yataklarında vicdanları rahat, huzurlu bir şekilde uyuyorlar.

İnsanların çok büyük bir kesimi Pakistan'da, Keşmir'de, Patani'de, Burma'da, Doğu Türkistan'da yaşananlar hakkında bir bilgiye sahip değil. Hatta bu ülkelerin adını bilmeyenler var. Adını bile duymadığı bu bölgelerde yaşayan insanların karşı karşıya buldukları zorluklardan, baskılardan, şiddet eylemlerinden, yaşanan açlık ve sefaletten hiç haberleri olmaması da doğal kuşkusuz.

Yaşanan zulmün farkında olanların büyük kesiminin durumu ise oldukça vahim. Birçok insan zulmü engellemek için kendisinin de bir şeyler yapabileceğini aklına bile getirmiyor. Dahası yazılı ve görsel medyada sürekli karşısına çıkan görüntüler, fotoğraflardaki kadın ve çocukların bakışlarındaki ifade vicdanlarını harekete geçirmiyor. Oysa inanan insan işittiğinden, okuduğundan ve gördüğü her görüntüden sorumlu. Allah, "Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşıyorsunuz?" (Nisa Suresi, 75) buyurarak inananlara bu sorumluluklarını hatırlatıyor.

Kur'an, yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmasını istiyor. Zulmedenlerin ise içinde buldukları refahın peşine düştüklerini, onların, kendilerine yüklenen sorumlulukları göz ardı eden suçlular olduklarını haber veriyor.

Allah hiçbir beklentiye girmeden, kardeşlerinin ihtiyaçlarını kendilerininkinden üstün tutan Ensar olmamızı istiyor. Muhacire kapısını, sofrasını ve yüreğini açan Ensar. Karşılığında ise "Biz size, ancak Allah'ın yüzü (rızası) için yediyoruz; sizden ne bir karşılık istiyoruz, ne bir teşekkür..." diyen Ensar...

Oysa biz oturuyor, ezilenler, yurdundan sürülenler, zulme uğrayanlar için bir şey yapmıyor, sadece izliyoruz. Zulme seyirci kalmanın, zulme ortak olmak anlamına geldiğini düşünmüyoruz.

Allah, bütün bu göz ardı ettiğimiz her şey sebebiyle sürekli uyarıyor, sık sık hatırlatmalarda bulunuyor. Ama biz musibet geldiğinde bunun sebebinin düşünmüyor, kendimizi gözden geçirip hatalarımızı düzeltmeye çalışmıyoruz.

Sarp yokuşlar birlik olarak aşılır. Rabb'imiz, "Birlik olun, dağılmayın gücünüz gider", "parçalayıcılar gibi olmayın, Allah'ın ipine hep birlikte sınıksız sarılın", "kurşunla kaynatılmış, birbirine kenetlenmiş binalar gibi olun", "zulme karşı birlikte saf bağlayın" buyuruyor. Allah, "Kardeş olun" istiyor.

Din çok özveri isteyen, samimiyet ve Allah'a tam teslimiyet gerektiren bir gerçek. Sevgi, vefa, özveri, cesaret gibi güzel ahlaka ait birçok özellik bugün unutulmuş. İslam dininin özü olan bu üstün ahlak özellikleri yeniden canlandırılmalı.

Müslümanın amacı yalnızca evinde, işinde, ailesiyle mutlu bir hayat yaşamak olmamalı. Vicdanlı insan aç ve susuz insanları, harap olmuş evleri ve içlerindeki yoksul insanları görmezden gelebilir mi? Ya zulme maruz kalan kadın ve çocukların çığlıklarını duymazdan gelebilir mi?..

İçinde insanlık onuru taşıyan her Müslüman, kendisinin ve yakınlarının refahını değil, insanlığın refahını düşünmeli, bencillikten sakınmalı. Bu güzel ahlak, inananların imanını güçlendirir, Allah'ın dilemesiyle dünyada ve ahirette gerçek mutluluğu yaşamalarına vesile olur.

Vicdan sahibi, içinde Allah aşkı taşıyan, derin saygıyla Allah'tan korkan insanlar bu güzel ahlakı hem yaşamak hem yaygınlaştırmak için çaba içinde olmalı. İnananları hazırlayıp, teşvik etmeli.

Zaman sessiz kalma, umursuz davranma, dünyevi ve nefsanî şeyler peşinde zaman öldürme dönemi değil. Milyonlarca insan zulme maruz kalırken güzel ahlakın yaygınlaşması için gayret etmemek vicdansızlık olur, zulme ortak olmak olur.

İnsan kendini Allah'a teslim etmeli, hayatını Allah'a adanmalı. Özveride bulunmak, vefalı olmak ve adaleti ayakta tutmak; hepsi güzellik. Allah bu güzel ahlaka sahip kullarının işlerini kolaylaştırır, yollarını açar, bereket verir.

Zaman bencillik ve ıkarcılık, kendi refahını düşünme değil, özveride bulunma, hakkı arama, batılı zail etmek için hakkı hakim kılma yolunda, 'Allah'ın yardımcısı' olma zamanı.

Allah hakkı hak olarak gerçekleştirecek, O, vaadinden dönmez. Ama siz, tercih sizin; ağaçlara su mu vereceksiniz, dikenleri mi sulayacaksınız?..

Haber Hilal